

ԿոՄիտաս

Հով ու ծով Սէր

Կապոյտ երկինքն էր եռում,
Կարմիր երկիրն էր ջեռում.
Հուր ու Հարաւ հեւ ու հեւ
Թախիծ ու տօթ էր բերում:

Հոգիս եկաւ հովի պէս,
Սէրը սրտում ծովի պէս.
Ծոցին վարդեր՝ ասաց. – Տե՛ս,
Քեզ սիրելու եկայ ես:

Վարդ ու քրքրում էր բուրեց.
Միրտրս սրտում գուրգուրեց.
Արեւ-Լուսին պագերով՝
Երագ-երագ համբուրեց:

Հոգի՛ս, ասաց ու ծրոնեց.
Ծամեր բացաւ ու փրոնեց.
Ստինք-ստինք փարելով՝
Յոյզըս մարաւ ու լրոնեց: